

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

Vita domini Euerhardi plebani sancti Iacobi, cap. 98

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

seruum suum Bernardum. Adhuc virgo dicitur esse carne: & est hæc historia satis celebris in ordine nostro. APOLLONIVS: Si sancti viri sic turpiter tentantur, non amodo verecundabor tantum, vt hætenus, confiteri meas immundas tentationes, timui ne confessor me despicerent, turpia confitentem. CAESARIUS: Si sunt confessores discreti, non debent accusantes se spernere, sed consolari, ne similem tentationem incurrant. Hoc cuidam sacerdoti sancto & decrepito contigisse cognoui.

CAPVT XCVIII.

*Confes-
sarij ne
spernant
tentatos,
ne et ipsi
tenten-
tur.*

*D. Ever-
hardi pa-
storis S.
Iacobi
Colonia-
res ge-
nera.
Iob 29.*

Luc. 22.

2 Cor. 12

COloniae parochiam sancti Iacobi Apostoli sacerdos quidam sanctus & religiosus regebat, quam splendor multarum virtutum illustrem fecerat; erat autem literatus, humilis, castus, affabilis, pauperum pater, religiosorum susceptor, totius Christianae religionis amator, Deo charus, toti ciuitati acceptus: Ipse est dominus Euerhardus, praedictae Ecclesiae plebanus, qui conuersionem Abbatis nostri Genardi praeuidit, sicut dictum est in prima distinctione capitulo septimo. Ea quae de se beatus Iob enumerat bona, huic iusto copiosè satis gratia contulerat diuina. Tempore quadragesimali, cum cinium filij iuuenes ac delicati confiterentur peccata sua, maximè carnis incentiua, quae fomentare multum solent cibaria delicata; quia tales minus in se experiebatur passiones, durius quandoque illos, quam expediret, arguit, dicens: Turpe est, quòd homines Christiani motibus tam turpibus agitantur: & scandalizauit pusillos, aliquam eis ingerens desperationem. Sed iustus & misericors Deus, qui Petrum ob gregis salutem cadere permisit, seruum sibi dilectum flagello tentationis erudit, & vt subditis sciret cõpati, passione corripuit consimili, ita vt dicere posset cum Apostolo: Ne magnitudo reuelationum extollat me, datus est mihi stimulus carnis meae, angelus satanae, qui me colaphizet. Ex hoc in seipso didicit, quomodo aliis deberet mederi. Tempore quodam cum Abbas Hermannus, de quo supra dixi, nouitius monachus factus, stimulo

carnis plus, quàm ei placeret, entaretur, & audita fama sanctitatis eius, ipsum adisset, sperans se meritis precibusque illius aliquid posse releuari, ad missas se præparantem ipsum inuenit; cui cum propter tempus confessionem facere, sicut proposuerat, non posset, in aure ei secretius dixit: Pater, grauitèr patior stimulum carnis, orate Deum vt liberet me; quem cum ille respexisset, quasi ex abrupto clamosa voce respondit: Certe ego simile patior, quid ergo pro vobis orare poterò? & sicut mihi retulit idem Hermannus, ex hoc ipso ædificatus recessit, quòd hominem sanctum & senem sibi similia pati cognouerat. De quo narrauit mihi sacerdos quidam religiosus, qui satis de vita eius nouerat, quòd quotiens osculum pacis alicui clericorù in missa porrigebat, magis illum, timore tentationis, ore in aliqua parte faciei tunderet, quàm oscularetur. Quia virtus in infirmitate perficitur, tempore quodam Dominus dilectum suum tam valido dolore capitis (quem etiam glosa vna in Apostolo vocat stimulum carnis) tentauit & affixit, vt illum viuere tæderet: qui cum minus orare posset aut legere, adiit quendam Medicum peritum, rogans sibi propter Christum contra dolorem tam continuum aliquod dari consilium. Ille magis appetès pecuniam, quàm mercedem diuinam, respondit: Si dederitis mihi tres marcas, bene curabo vos. Cui cum diceret vir sanctus, tres marcas non habeo, dimidiam autem libens impendam, respondit physicus: Pro tantillo nolo laborare. Tunc ille; Si haberè tres marcas, prius darem eas pauperibus, quàm vobis, infirmitatem meam Deo cõmitto; Iustum Dei iudicium: Hoc cum dixisset vir beatus, & recederet, in ipsa hora dolor capitis totaliter eum deseruit, & impium Medicum inuasit. Nihil de infirmitatis quantitate minuebatur, nihil de modo & qualitate mutabatur. Ex tunc poterat ei verbo euangelico exprobrare: Medice cura teipsum. Hoc miraculum cuidam canonico sancti Seuerini, nomine Rudolpho, arte medico, à quo in eiusdem confessoris festo fuerat inuirtatus, me audiente excitauit,

2 Cor. 12

Haymo
in eil. l. 10.
c. 1177a

Luc. 4.

uit. APOLLONIVS: Quia huius venerabilis sacerdotis fama valde celebris est in vrbe Colonia, peto, vt si aliqua de illo nosti ædificatoria, dicere mihi non pigriteris. CÆSARIVS: Ex operibus eius pauca percepi, quæ tecum communicabo. Cùm die quadam corpus Domini deferret in pixide ad infirmum communicandum, & deuenisset in stratam altam & angustam, quam ego sæpius ambulauit, essetque nimis lutosa atque profunda, obuios habuit asinos frumento oneratos: sacci autem parietem ex parte vna contingebant, ex altera de strata dependebant: Scholaris vero, qui præcedebat cum laterna, magno cum labore, nunc impellens asinos, nunc ab ipsis impulsus, pertrahit: Sacerdos hæc videns, & quod vir senex esset ac debilis considerans, pallere cœpit ac tremere, timens ab asinis impelli, & in luti illius profunditatem cum Sacramēto præcipitari. Necessè erat vt tentatio talis iustū probaret, quatenus fides eius ampliùs claresceret. Cernens humanū deesse auxiliū, ab eo quē portabat inspiratus, in hæc verba prorupit: Quid est quod agitis o asini? nunquid non consideratis quem gestè in manibus meis? State, descendite, date honorem creatori vestro; in eius siquidem nomine vobis præcipio. Mira obedientia animalium brutorum, ad vocem sacerdotis simul omnes steterunt, simul descendunt. Accessit miraculum miraculo: cùm esset descensus laboriosus, nō sunt lapsi sacci de dorsis asinorum, quorum obedientiam vir sanctus admirans, Deumque glorificans, sine periculo ad infirmum peruenit. Hoc factum satis celebre est vsque hodie in ciuitate Colonia. Quanta fuerit humilitatis, sequens lectio declarabit. Solebat ex consuetudine pauperes ad prandium suum vocare, inducti sunt die quadam duo, ex quibus vnus ita erat infirmus, ipsoque aspectu tam horridus, vt alter cum illo manducare recusaret: fuerat eis mensula ex opposito sacerdotis præparata. Quod cùm vir Dei considerasset, pauperē despectum vocans, & in paupere Christum honorans, sellam illi contra se ponere iussit, & ex vtra

scutella

scutella vnóque schypho cum eo comedere & bibere non contempsit. Dicitur etiam fuisse consuetudo ei, delicata cibaria, tum propter socios & hospites, tum propter infirmos pauperes, quos in domibus decubare nouerat, sapius præparasse, cumque illi apposita fuissent, diligentiùs illa conspexit, odorem hausit, manu vertit, vt sic appetitu prouocato, ampliùs tentaretur, & eis propter Christum non vtendo plus mereretur. Deinde dixit puero: Vade defer scutellam istam viduæ illi, vel tali pauperi siue infirmo, quia magis indigent quàm ego. Dum huiusmodi operibus lucerna illa ardens lüceret in domo Dei, placuit Deo, vt per talem occasionem ampliùs adhuc claresceret. Dominus Philippus Colonienfis Archiepiscopus, dum propter castra, quæ emerat beato Petro, multis debitis esset obligatus, dictum est ei à quibusdam, quòd plebanus supradictus multam haberet pecuniam repositã. Missi sunt qui pecuniam accommodarent. Negante sacerdote, quòd pecuniam nõ haberet, datis arcæ suæ clauibus, nihil in eis inuentum est, nisi calceamenta bouina & vncta, quæ ad vsus pauperum comparauerat. Reuersi cum erubescencia, qui missi fuerant, nuntiauerunt hæc Episcopo, qui sibi timens, sicut audiui à quodam sacerdote, pro eodem sacerdote venerabili misit, ad pedes illius se prostrauit, de illata iniuria veniam postulans. Ordinem nostrum specialiter dilexit, & cum veller in eò conuerti, à quibusdam Abbatibus eiusdem ordinis est auersus, vt intellexi, scientes vitã eius esse sanctissimam, & personis sæcularibus valde necessariam. Cum esset decrepitæ ætatis, virtutibus consummatus, migravit ad Dominum, sepultusq; est in ecclesia beati Gregorij martyris. APOLLONIVS: Si virum tam sanctum & tam senem luxuria tentauit, non mirabor si iuuenes inuadit: CÆSARIYS: Sicut dixi, luxuria vix alicui parcit ætati: Luxuria coluber est in via, cerastes in semita, mordens vngulas equi, vt cadat ascensor eius retro. Ecce exempla.

Accommodarent, pro mutuo peterent.

Gen. 49

CA.